

Bezoek
adres Bezuidenhoutseweg 27-29
2594 AC THE HAGUE

Post
adres P.O. Box 11729
2502 AS THE HAGUE
The Netherlands

telefoon +31 70 3478871
e-mail info@nogepa.nl
website www.nogepa.nl

K.v.K. 27095808
BTW NL 44.65.295.B01
IBAN NL21ABNA0251446298

Ministerie van Economische Zaken
t.a.v. Zijne Excellentie de heer H.G.J. Kamp
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG
Nederland

Referentie	Direct Tel. Nr.	E-mail	Den Haag,
BR-14-71	06-55120520	marieke.van.den.akker@nogepa.nl	15 april 2014

Betreft: Internetconsultatie Wetsvoorstel Windenergie op Zee

Excellentie,

Namens de Nederlandse Olie en Gas Exploratie en Productie Associatie (NOGEPa) is kennis genomen van het Wetsvoorstel windenergie op zee (hierna afgekort als: "Wwoz") zoals dat tot en met 16 april 2014 ter internetconsultatie ligt. NOGEPa behartigt de gemeenschappelijke belangen van alle bedrijven die een vergunning hebben voor de exploratie, ontwikkeling en productie van koolwaterstoffen (olie en gas) op land en offshore in Nederland.

Om het geproduceerde gas en/of olie aan land te brengen, wordt door de mijnbouwsector gebruik gemaakt van een uitgebreid "upstream" productiepijpleidingen systeem op zee. Dit productiepijpleidingen systeem maakt onderdeel uit van het olie- en gas productieproces. Zodra in het navolgende wordt gerefereerd naar de mijnbouwsector en mijnbouwactiviteiten, dan betreft dit naast de exploratie, ontwikkeling en productie van gas en olie, tevens het systeem van offshore productiepijpleidingen.

Inleiding

NOGEPa is bekend met de ambitieuze doelstelling betreffende het percentage van de energieconsumptie dat uit duurzame (hernieuwbare) bronnen dient te komen: te weten 14% in 2020 en 16% in 2023 zoals in Europees verband respectievelijk in het Energieakkoord is aanvaard. NOGEPa heeft overigens steeds het belang onderkend van het investeren in alternatieve (niet-conventionele) energiebronnen. Namens NOGEPa wordt veel waarde gehecht aan het blijven voeren van de dialoog met overheid en andere stakeholders om een positieve bijdrage te leveren aan de verduurzaming van de Nederlandse energievoorziening.

Consultatie

De mijnbouwsector kan zich niet verenigen met delen van de tekst van onderhavig wetsvoorstel en bijbehorende Memorie van Toelichting zoals deze nu voorligt. Gezien het belang van de mijnbouwsector voor de Nederlandse economie was het wenselijk geweest om in een separaat overleg met uw ministerie tot zorgvuldige consultatie te komen *alvorens* zou zijn overgegaan tot het opstellen van onderhavig wetsvoorstel en bijbehorende Memorie van Toelichting. Een dergelijk separaat en tijdig overleg heeft niet plaatsgevonden. Dit klemt te meer nu in het gebied dat is aangewezen voor windenergie in de Ontwerp-Structuurvisie Windenergie op Zee nog volop mijnbouwactiviteiten plaatsvinden.

In het navolgende zal namens NOGEPA artikelsgewijs worden aangegeven op welke punten zij zich niet kan verenigen met onderhavig wetsvoorstel en de bijbehorende toelichting. In dit verband zal regelmatig worden verwezen naar de inhoud van de zienswijze van 18 februari 2014 zoals deze namens NOGEPA is ingediend betreffende de Ontwerp-Structuurvisie Windenergie op Zee (hierna verder vermeld als: "de Zienswijze") (bijlage 1). De tekst van de Zienswijze en bijbehorende bijlagen dient als integraal herhaald en ingelast te worden beschouwd ten behoeve van onderhavige consultatie.

Artikelsgewijze opmerkingen

In het navolgende zullen steeds eerst de relevante tekstgedeelten worden aangehaald die vervolgens namens NOGEPA van de nodige opmerkingen worden voorzien.

I. Afwegingskader kavelbesluit

A. Wettekst en Tekst Memorie van Toelichting

Artikel 4 lid 3 sub b:

"3. Onze Minister betreft bij de afweging tot het nemen van een kavelbesluit:

- a. de vervulling van maatschappelijke functies van de zee;*
- b. het rechtmatig gebruik van de zee door derden; (...)*
- e. het belang van een doelmatig ruimtegebruik van de zee;"*

Op pagina 22, derde alinea, van de Memorie van Toelichting staat vermeld:

"Als een gebied wordt aangewezen als kavel en daarna voor dat kavel een vergunning wordt verleend, betekent dit dat andere gebruikers of functies beperkt worden. Dit kan ook toekomstig gebruik betreffen. Een voorbeeld hiervan is mijnbouw. In sommige gebieden die zijn aangewezen in het nationaal waterplan vindt reeds winning naar olie of gas plaats en staan er in die gebieden dan ook mijnbouwinstallaties.

Bij het vaststellen van een kavelbesluit zal met dit bestaande gebruik rekening moeten worden gehouden bij het bepalen van de buitengrenzen van een kavel. Het is echter ook mogelijk dat er voor een gebied wel een opsporings- of winningsvergunning op grond van de Mijnbouwwet is verleend, maar de vergunninghouder in dat gebied nog geen mijnbouwinstallatie heeft geplaatst. In dat geval zal bij het vaststellen van de buitengrens van het kavel geen rekening worden gehouden met de locatie van de mijnbouwinstallatie. Opsporing en winning binnen een kavel is mogelijk, maar de vergunninghouder van de opsporings- en winningsvergunning zal vanaf het moment van bekendmaking van het voorbereidingsbesluit voor het kavelbesluit er rekening mee moeten houden dat alleen een mijnbouwinstallatie in het kavel zal mogen plaatsen indien het gaat om een tijdelijke mijnbouwinstallatie die tijdig wordt verwijderd of indien gecombineerd en ruimte-efficiënt gebruik mogelijk is en het windpark daarbij geen onevenredige schade of hinder ondervindt."

B. Opmerkingen

De belangen van de mijnbouwsector worden op grond van artikel 4 Wwoz onvoldoende gewaarborgd. Noch uit de wettekst, noch uit de Memorie van Toelichting blijkt het besef dat ten aanzien van prospects in de loop der tijd reeds hoge bedragen zijn geïnvesteerd; immers, alleen al voor seismische studies en jaarlijks aan het Rijk te betalen oppervlakterechten betreft dit doorgaans enkele miljoenen euro's. De termijn tussen verkrijging van de vergunning en daadwerkelijk boren bedraagt dikwijls drie tot zes jaar. Alvorens gestart kan worden met daadwerkelijke productie zijn vaak vijf tot tien jaar verstreken. De mijnbouwsector heeft gedurende deze perioden derhalve hoge investeringen gedaan.

Omwille van rechtszekerheid dient een (afdwingbaar) procedureel kader in regelgeving te worden vastgesteld; namens NOGEP wordt voorgesteld dat in de Wwoz wordt opgenomen dat alvorens een kavelbesluit wordt genomen, op basis van dit kader, in overleg dient te worden getreden én overeenstemming dient te worden bereikt met een reeds bestaande houder van vergunning(en) op grond van Mijnbouwregelgeving in het desbetreffende vergunde gebied; als dan blijkt dat partijen niet in staat zijn tot overeenstemming te komen, dient eventueel te worden bepaald dat ministerieel overleg zou moeten plaatsvinden teneinde uit de impasse te geraken; daarbij heeft maatwerk “in tijd” de uitdrukkelijke voorkeur boven maatwerk “in ruimte”.

Tevens dient een inhoudelijk kader in die zin te worden geformuleerd dat – mede uit overwegingen van een zorgvuldige besluitvorming in het kader van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur – eerst wordt gezien of ten aanzien van een concrete kavel een vermoeden bestaat van aanwezigheid van gas en/of olie op basis van actuele seismische gegevens of reeds uitgevoerde proefboringen; wanneer dit het geval is, dient de vergunninghouder in de gelegenheid te worden gesteld deze gas- en olievoorraden binnen een redelijke termijn te winnen alvorens een kavelbesluit wordt voorbereid, althans wordt genomen. Wanneer geen vergunninghouder aanwezig is, lijkt het – wederom uit overwegingen van zorgvuldige besluitvorming – voor de hand te liggen om eerst te kijken of gas en/of olie vermoedelijk aanwezig is alvorens de kavel uit te geven voor windenergie.

Hoe in het laatste geval een procedure verloopt, waarbij vergunninghouders voor een dergelijk gebied kunnen intekenen, dient in overleg met betrokken belanghebbenden nader te worden bepaald.

II. Kavelbesluit en bescherming belangen van derden

A. Wettekst en Tekst Memorie van Toelichting

Artikel 5 lid 1 sub a:

*“1. Onze Minister verbindt aan een kavelbesluit regels en voorschriften die betrekking kunnen hebben op:
a. de rechten en andere belangen van derden met betrekking tot de kavel; (...)”*

Artikel 5 lid 2 sub a:

*“2. Onze Minister neemt in een kavelbesluit de volgende onderdelen op:
a. Een beschrijving van de te treffen voorzieningen, gericht op het ongedaan maken, beperken of compenseren van de gevolgen van de bouw van een windpark; (...)”*

Op pagina 8, vijfde alinea, van de Memorie van Toelichting wordt gesteld:

“(…) Wanneer activiteiten van nationaal belang stapelen in hetzelfde gebied, is het uitgangspunt dat gestreefd wordt naar gecombineerd en ruimte-efficiënt gebruik, mits de eerste initiatiefnemer daarbij geen onevenredige schade of hinder ondervindt.”

Op pagina 8, zesde alinea, van de Memorie van Toelichting wordt vervolgens gesteld:

“In deze structuurvisie is tevens aangegeven dat in overleg met onder meer de olie-, gas en luchtvaartsector nadere invulling gegeven zal worden aan de mogelijkheden voor maatwerk met betrekking tot de obstakelvrije zone van 5 nautische mijl rond platforms met een helikopterdek, om veilig helikopterverkeer van en naar platforms – onder alle weersomstandigheden – te garanderen. Met het oog op efficiënt ruimtegebruik zal in overleg met betrokken partijen bekeken worden onder welke voorwaarden het mogelijk is veiligheidszones en onderhoudszones van kabels en leidingen te verkleinen.(...)”

Op pagina 9, derde alinea, van de Memorie van Toelichting staat vermeld:

“Tijdens het traject dat leidt tot een ontwerp-kavelbesluit zal er veelvuldig contact zijn tussen het Rijk en belanghebbenden.”

Op pagina 13, vijfde alinea, van de Memorie van Toelichting staat vermeld:

“Nadat het kavelbesluit is vastgesteld, zal de minister van Economische Zaken via een tender bepalen aan wie de vergunning wordt verleend. In de tender kunnen alle marktpartijen die een windpark op dat kavel zouden willen realiseren, een aanvraag indienen. (...)” (onderstreping MvdA)

B. Opmerkingen

Op grond van de voorgestelde wettekst van artikel 5 en bijbehorende Memorie van Toelichting dient wederom te worden geconstateerd dat de belangen van de mijnbouwsector onvoldoende gewaarborgd zijn. Immers, niet is voorzien in een concrete schaderegeling en tevens is onduidelijk wanneer sprake is van “onevenredige schade of hinder” voor de eerste initiatiefnemer in een gebied. Overigens voorziet de Wwoz evenmin in vergoeding van zogenaamde schaduwshade; het betreft schade die wordt geleden *voordat* een planologisch besluit rechtskracht verkrijgt. In onderhavig geval valt te denken aan vergunninghouders die wachten met het doen van investeringen of financiers die zich terugtrekken waardoor schade wordt geleden; over de wijze van vergoeding van schaduwshade en het in het leven roepen van een schaderegeling (die gebaseerd zou moeten zijn op volledige schadeloosstelling) wordt in de Wwoz niet gerept, hetgeen voor de mijnbouwsector aanzienlijke rechtsonzekerheid met zich brengt.

Bovendien lijkt sprake te zijn van een vreemde tegenstrijdigheid in de wettekst en de bijbehorende gedeelten uit de Memorie van Toelichting alsook de Ontwerp-Structuurvisie Wind op Zee: alvorens het kavelbesluit wordt genomen, dienen betrokken partijen in overleg te treden met de mijnbouwsector om afspraken te maken over bijvoorbeeld de veiligheidszone van 5 Nautische Mijl (NM) rondom een mijnbouwplatform met helikopterdek. Echter, de vergunninghouder wordt pas bekend nadat het kavelbesluit is genomen en de tenderprocedure is beëindigd. Hoe kan de mijnbouwsector nu bepalen met welke windparkexploitant zij voorafgaand aan het nemen kavelbesluit maatwerkafspraken kan maken? Hoe dient een en ander nadere vorm te krijgen?

De mijnbouwsector erkent weliswaar dat in bepaalde gevallen maatwerk zou kunnen worden bereikt ten aanzien van de veiligheidszone van 5 NM rondom een productieplatform met helidek, doch houdt in deze vast aan de uitgangspunten en conclusies zoals neergelegd in de notitie “Notitie vliegveiligheid in relatie tot offshore windparken” (hierna vermeld als “de Notitie”) van 1 december 2008 die als **bijlage 2** aan deze zienswijze is gehecht.

De Notitie is destijds tot stand gekomen na uitvoerige beraadslaging tussen het ministerie van EZ (DG Energie en Telecom), het ministerie van VROM (DG Ruimte), het ministerie van VenW (DG Luchtvaart en Maritiem (DGLM)), Inspectie Verkeer en Waterstaat Toezichtseenheid Luchthavens en Luchtruim (IVW), Rijkswaterstaat (Dienst Noordzee), het ministerie van Defensie en de Luchtverkeersleiding Nederland (LVNL). Verder is de Notitie afgestemd met koepelorganisaties vanuit de windsector (NWEA), met CHC Helicopters Netherlands B.V. en ook met NOGEPa. Namens NOGEPa wordt vastgehouden aan de uitgangspunten en conclusies als vermeld in de Notitie.

Onder het kopje “Conclusies en aanbevelingen” staat op pagina 8 van de Notitie vermeld:

“Conclusies

Op basis van het voorgaande kan geconcludeerd worden dat – uitgaande van een permanente bereikbaarheid per heli – vanuit vliegveiligheid een heldere ratio ten grondslag ligt aan de generieke eis van een obstakelvrije zone van 5 NM rondom een heliplatform op zee. Technische verbetering van helikopters of verkeersbegeleidingssystemen zullen hierin niet snel verandering brengen. Voor een specifiek platform bestaat vaak wel de mogelijkheid om de obstakelvrije zone in een bepaalde sector enigszins te verkleinen (maatwerkoplossing); dit zal zich veelal vertalen in het onder bepaalde weersomstandigheden niet kunnen aanvliegen van het betreffende platform.”

Op pagina 2 van de Notitie staat vermeld:

“Uit de uitgangspunten blijkt dat het in deze notitie draait om twee gerelateerde thema’s: vliegveiligheid en bereikbaarheid van heliplatforms. Aangezien de vliegveiligheid in alle gevallen gewaarborgd dient te zijn, kunnen obstakels in de directe nabijheid van een heliplatform ertoe leiden dat dit onder bepaalde omstandigheden niet aangevlogen kan worden.

De kosten van het op een bepaald moment niet kunnen aanvliegen van één olie/gasplatform kunnen per dag variëren van enkele tienduizenden euro’s tot meer dan een miljoen euro. Het geen doorgang kunnen vinden van een personeeltransfer zit aan de onderkant van deze breedte, terwijl het stil komen liggen van de productie (shutdown) vaak resulteert in kosten van honderdduizenden tot meer dan een miljoen euro per dag. Aangezien met name de kosten van shutdown erg afhangen van de specifieke partij die het betreft en de voorwaarden in het leveringscontract, is hierbij altijd een case-by-case benadering noodzakelijk. Dit geldt voor zowel bemande als onbemande platforms. Zo kan een korte productiestop voor een grote maatschappij weinig consequenties hebben, terwijl dit een kleine maatschappij de kop kan kosten.”

Het voorgaande ondersteunt het standpunt van de mijnbouwsector dat voor nieuw te bouwen windparken “maatwerk in tijd” ook in dit verband de voorkeur heeft boven “maatwerk in ruimte”.

III. Het voorbereidingsbesluit

A. Wettekst en Tekst Memorie van Toelichting

Artikel 9 lid 1 en 2 sub a en b:

“Om te voorkomen dat een locatie, waarvoor een kavelbesluit wordt voorbereid, minder geschikt wordt voor de verwezenlijking van windparken kan Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Infrastructuur en Milieu, voor die locatie een voorbereidingsbesluit nemen.

2. Bij het voorbereidingsbesluit kan worden bepaald dat het in daarbij aangewezen gevallen verboden is:

a. werken of werkzaamheden uit te voeren, of

b. het gebruik van werken te wijzigen.”

In dit verband zij mede gewezen op het gestelde op pagina 5, vierde alinea, van de Memorie van Toelichting:

“Koppeling van efficiënt ruimtegebruik binnen de windgebieden aan daadwerkelijke realisatie is ook volgens het Integraal Beheerplan Noordzee 2015 uitgangspunt van nieuwe (wet- en) regelgeving. Dit om ervoor te zorgen dat er geen onnodige claims op de ruimte worden gelegd.”

Op pagina 17, derde alinea, van de Memorie van Toelichting wordt gesteld:

“Het voornemen is om gelijktijdig met de inwerkingtreding van het onderhavige wetsvoorstel, in het Mijnbouwbesluit expliciet te regelen dat in gebieden waarvoor een voorbereidings- of kavelbesluit geldt geen mijnbouwinstallaties mogen worden geplaatst, tenzij de minister daarvoor ontheffing heeft verleend.”

Op pagina 25, tweede alinea, van de Memorie van Toelichting staat vermeld:

“Het kan nodig zijn een locatie waarvoor een kavelbesluit wordt voorbereid reeds tijdens die voorbereiding te beschermen tegen veranderingen in en in nabijheid van die locatie als die de verwezenlijking van een windpark in gevaar kunnen brengen. Veel relevante werken en werkzaamheden zijn vergunningplichtig op grond van de Waterwet of de Mijnbouwwet. Bij vergunningaanvragen op grond van die wetten kan de afweging plaatsvinden of het betreffende werk in de weg zou staan aan de verwezenlijking van een windpark. Vergunning plichtige activiteiten kunnen reeds geweerd worden binnen de in het nationaal waterplan aangewezen gebieden als aannemelijk is dat die activiteiten in de weg zullen staan aan de uitgifte van kavels voor windparken.”

B. Opmerkingen

Het nemen van voorbereidingsbesluiten op grond van artikel 9 Wwoz kan voor de mijnbouwsector zodanige verstreckende gevolgen hebben, dat haar gerechtvaardigde belangen daarmee te zeer in het gedrang komen. Immers, vergunninghouders op grond van mijnbouwregelgeving zouden na inwerkingtreding van een voorbereidingsbesluit geen mijnbouwactiviteiten meer kunnen verrichten, terwijl van de bouw van windparken (nog) geen sprake is en vergunninghouders al wel de nodige investeringen kunnen hebben gedaan ten aanzien van het schieten van seismiek, exploratie en winning van gas en/of olie en overigens oppervlakterechten voldoen. Door het nemen van voorbereidingsbesluiten wordt nodeloos ruimte op zee geclaimd. Dit klemt te meer nu tegen voorbereidingsbesluiten geen bezwaar en beroep kan worden ingesteld omdat deze op de zogenaamde negatieve lijst van artikel 8:5 Awb staan vermeld. Tot slot zij in dit verband nog vermeld dat de aangehaalde passage van de Memorie van Toelichting (pagina 17) aan duidelijkheid te wensen overlaat nu ongewis blijft of het schieten van seismiek nog is toegestaan. Evenmin is duidelijk hoe wordt omgegaan met bestaande en nog aan te leggen pijpleidingen en subsea-installaties. Op grond van het voorgaande wordt namens NOGEPa gesteld dat artikel 9 Wwoz dient te worden geschrapt.

Gezien de inhoud van de aangehaalde tekst van pagina 17 van de Memorie van Toelichting, zal ook het Mijnbouwbesluit worden gewijzigd. Namens NOGEPa wordt verzocht om in een vroegtijdig stadium bij deze wijziging te worden betrokken, zodat ook de belangen van de mijnbouwsector gewicht in de schaal kunnen leggen.

IV. Binnen vier jaar na vergunningverlening bouwen windpark

A. Wettekst en Tekst Memorie van Toelichting

Artikel 13 lid 1 aanhef en sub d:

“Een vergunning kan slechts worden verleend indien op grond van de aanvraag voldoende aannemelijk is dat de bouw en exploitatie van het windpark: (...)

d. gestart kan worden binnen vier jaar na de datum van inwerkingtreding van de vergunning; (...)”

In dit verband zij ook gewezen op hetgeen is gesteld op pagina 3, vierde alinea, van de Memorie van Toelichting:

“(...) Het uitgangspunt bij deze opschaling is dat een windpark binnen vier jaar na het verkrijgen van een subsidiebeschikking operationeel is en is gebouwd volgens de stand der techniek van dat moment.(...)”

B. Opmerkingen

De mijnbouwsector stelt zich op het standpunt dat kavelbesluiten indien mogelijk worden genomen ten aanzien van gebieden die nog niet zijn vergund op grond van mijnbouwregelingen. Indien er een noodzaak bestaat om een kavelbesluit te nemen ten aanzien van een gebied dat reeds is vergund op grond van de mijnbouwregelgeving, dan dient de desbetreffende vergunninghouder – in overeenstemming met het voorgestelde afwegingskader - eerst in de gelegenheid te worden gesteld gas- en olie te winnen alvorens een kavelbesluit wordt voorbereid. Tot op heden is nog niet duidelijk op welke gebieden de kavelbesluiten precies betrekking zullen hebben en wordt vanuit de verschillende ministeries verschillende berichtgeving hieromtrent verspreid. Dit maakt het voor de mijnbouwsector onmogelijk om reeds nu al voorzorgsmaatregelen te nemen. Namens NOGEP wordt er om die reden op aangedrongen om – ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de mijnbouwsector - in overleg te treden, zodat haar op de kortst mogelijke termijn bekend wordt alwaar de kavels voor de beoogde windparken komen te liggen.

V. Inrichtingsplan

A. Tekst Memorie van Toelichting

Op pagina 2, vijfde alinea, van de Memorie van Toelichting staat vermeld:

“Na vergunningverlening en voorafgaand aan de bouw laat de ontwikkelaar met een inrichtingsplan aan de handhaver zien dat het windpark gebouwd gaat worden conform de gestelde voorwaarden in het kavelbesluit. Dit inrichtingsplan is niet vatbaar voor bezwaar en beroep.”

Op pagina 14, eerste alinea, van de Memorie van Toelichting staat vermeld:

“Wanneer er geen subsidie meer nodig is, zal de rangschikking van de aanvragen geschieden aan de hand van de rangschikkingscriteria die in het wetsvoorstel zijn opgenomen. Tot deze criteria behoren in ieder geval de verwachte productie van het windpark, de kennis en ervaring van de aanvrager en de kwaliteit van het ontwerp van het windpark. Bij de kwaliteit van het ontwerp van het windpark kan het bijvoorbeeld gaan om de vraag in welke mate het ontwerp van het windpark de effecten op andere belangen zoals (...) olie- en gaswinning beperkt.”

B. Commentaar

Het is onwenselijk dat op een ingediend inrichtingsplan geen besluit wordt genomen met de mogelijkheid van bezwaar en beroep voor belanghebbenden. Dit klemt te meer nu wordt erkend dat ten aanzien van het ontwerp van het windpark de belangen van olie- en gaswinning kunnen worden beperkt. Ook ten aanzien van dit punt zijn de gerechtvaardigde belangen van de mijnbouwsector onvoldoende gewaarborgd.

Alleen een vergunning op grond van een kavelbesluit ex artikel 3 Wwoz geeft onvoldoende bescherming voor de gerechtvaardigde belangen van de mijnbouwsector omdat uit dat besluit de *exacte* locatie van het windpark nog niet kan worden afgeleid. Namens NOGEP wordt voorgesteld om het inrichtingsplan in het kader van de vergunningsprocedure ex artikel 13 Wwop te betrekken, zodat hiertegen alsnog bezwaar en beroep kan worden ingesteld.

Conclusie

Zoals reeds gesteld wordt er namens NOGEPA waarde gehecht om in dialoog te blijven met overheid en andere stakeholders teneinde op constructieve wijze bij te dragen aan de realisatie van een duurzame energievoorziening. Echter, in de nu voorliggende wettekst Wwoz zijn de belangen van de mijnbouwsector onvoldoende meegenomen. Om die reden wordt namens NOGEPA verzocht om:

1. Bij de verdere wetsbehandeling onderhavige zienswijze te betrekken alsook de zienswijze zoals deze ten aanzien van de ontwerp-Structuurvisie is ingediend;
2. op de kortst mogelijke termijn wordt door uw Ministerie alsnog op intensieve wijze in contact getreden met representatieve vertegenwoordigers van de mijnbouwsector teneinde te bezien op welke wijze bestaande rechten van de mijnbouwsector voldoende kunnen worden beschermd en onzorgvuldige besluitvorming wordt vermeden;
3. een procedureel alsook een inhoudelijk afwegingskader wordt geformuleerd voor gevallen waarin een afweging moet worden gemaakt tussen belangen van de mijnbouw- en de windenergiesector;
4. op de kortst mogelijke termijn wordt de mijnbouwsector ingelicht over de precieze locatie van de beoogde kavels ten behoeve van windenergie;
5. de uitgangspunten en conclusies als vermeld in de Notitie vliegveiligheid in relatie tot offshore windparken worden gehandhaafd.

Wij wachten uw uitnodiging voor consultatie met onze mijnbouwsector af.

Tot slot zij nog vermeld dat namens NOGEPA met belangstelling is kennis genomen van de inhoud van het bepaalde in de artikelen 6, 7 en 8 Wwoz: van het gegeven dat bij het nemen van kavelbesluiten – in het kader van het verminderen van administratieve lasten voor de windsector – de windsector na inwerkingtreding van deze wet geen zorg meer hoeft te dragen voor het aanleveren van milieu-informatie, klimaat- en bodemgegevens ten behoeve van een vergunningaanvraag, maar dat het Rijk dit voor haar regelt om de opschaling van windenergie op zee binnen de gestelde termijnen te kunnen realiseren. De toets ingevolge de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn is reeds geïntegreerd in het kavelbesluit.

Wellicht dat kan worden nagegaan of ook voor de mijnbouwsector een dergelijke administratieve lastenverlichting opportuun is teneinde ook voor deze sector een ambitieuze beleidsdoelstelling te kunnen behalen, te weten de “30/30 ambitie” zoals geformuleerd in het Energierapport 2011 en waarbij de overheid ook voor de mijnbouwsector een stip op de horizon heeft gezet.

Een afschrift van deze zienswijze wordt ter informatie tevens verzonden naar de Minister van Infrastructuur en Milieu, mevrouw drs. M.H. Schultz van Haegen-Maas Geesteranus.

Hoogachtend,

Namens NOGEPA,

J.P.M. Peters

Contactpersoon in deze is mr. M.B. van den Akker, bereikbaar op het mobiele nummer 06-55120520